

ſtende, at der maa gjøres Noget derved, og det vil ogsaa nok viſe ſig, at der er den ſtorſte Nødvendighed derfor. Derefter kommer alſaa Spørgsmaalet om Udgifterne, og jeg troer med Føie at kunne udtale, at Ungen kan ſige, hvor ſtore Udgifterne ville blive; thi det kan nok hende, at det vil viſe ſig, at Udgifterne netop ville være betydelig, naar man lader en længere Tid hængaa; det vil alſaa ogsaa i finantſiel Henſeende viſe ſig at være et dårligt Valg, man gjør, naar man ikke nu lader denne Sag komme til en endelig Afgjørelſe. Jeg troer derfor rigtignok ikke, at man kan berolige ſig ved, at man har den nuværende Tilſtand, og at man kan lade det blive ved den. Der kan være Meget, ſom taler for en ſaadan conſervativ Anſkuelse, naar man har Noget, hvorover man virkelig kan glæde ſig, og ſom man haaber at bevare i længere Tid, men naar det Modſatte er Tilfældet, troer jeg ikke, man ſkal vægre ſig ved at træffe en Afgjørelſe. Naar en Sag er bleven i den Grad forhandlet og atter forhandlet og bearbejdet, ſom denne er bleven, forekommer det mig, at der, naar der har fundet en endelig Afgjørelſe Sted, her i Folkethinget, med Henſyn til hvilken det allerede tidligere har viſt ſig, at her var ſaagodtſomligesaa mange Stemmer for ſom mod den, og naar det andet Thing med et fuldstændigt overveiende Fleertal har ſtuttet ſig til den Anſkuelse, ſom førſt kom frem her i Folkethinget, er en høj Grad af Dpfordring for dette Thing til nu at faae denne Sag ſærdig. Jeg troer virkelig heller ikke, at der efter den hele øvrige Situation, hvori vi befinde os, er nogen ſærlig Dpfordring til nu atter at vedtage Forandringer, ſtolende paa, at Sagen atter kommer ind i det andet Thing — hvilket ikke engang er ſikkert — og at man, naar den kommer til et ſælleudvalg, atter vil blive ført tilbage til en fornyet Behandling af det ſelvsamme Thema. Jeg troer derfor, at man handler ret i nu at tage en afgjørende Beſlutning. Tages denne her, ligger deri en Dpfordring for Miniſteriet til at ſætte ſig i Virkſomhed, en Dpfordring for Communen til at tage en Beſlutning angaaende denne ogsaa for den meget betydelige og alvorlige Sag —

thi det forekommer mig, at det virkelig er et betydeligt Offer, ſom i denne Henſeende kræves af Communen — og en Dpfordring for de Private til at træde til, paa en ſaadan Maade, ſom jeg tilſtaaer, at jeg finder at være den eneſte paſſende og værdige, hvorpaa man kan opfordre Private til at træde til. Jeg ſkal i Parentheſe føie til, at, naar der tilſiges de Private, at de kunne lade to Medlemmer fra dem indtræde i Udvalget til Bedømmelſe af Sagen, synes dette mig ikke at være mere end billigt, thi det er viſtnok ſaa, at man paa en Maade kan ſige, at det er „os“ — ſom den ærede Rigsdagsmand ſagde — der herfra Rigsdagen give mange Penge til Theatret, men der er dog altid en Forſjel tilſtede imellem, om Folk af deres egen Formue give Penge, eller om vi her i Thinget tage Beſlutning. Naar enhver af de to beſluttende Afdelinger af Repræſentationen repræſenteres ved et Medlem, synes dette mig at være paſſende og viſtnok at være Alt, hvad der med Billighed kan forlanges. Jeg troer derfor, at der er Dpfordring til at ſætte Sagen i Bevægelse, og at Rigsdagen derigjennem paa den beſte og naturligſte Maade vil komme til at følge denne Sag, ſaaledes at, naar den engang i 1874 bliver færdig, Spørgsmaalet om hvorledes den lovgivende Magt da ſkal ſtille ſig til Theatret i ſin Heelhed i den Stilling, det da har ſaaet, vil kunne komme til ſin endelige Afgjørelſe.

Den ſingerende Formand:

Jeg ſkal bemærke, at der er begjært Afſlutning af Forhandlingerne. Afſlutningen er begjært af følgende Medlemmer: A. Hage, Schönheyder, E. Parn, Efferſø, Koſob, H. C. D. Müller, S. M. Mørk, S. Kee, A. Chriſtensen, Euren, Brix, Raben, Frederikſen, C. B. Rimeſtad og Schleppegrell. Der er to Medlemmer, ſom have begjært Ordet, nemlig de ærede Rigsdagsmænd for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) og for Aarhus Amts 1ſte Valgfreds (Winther).

Ved den derefter foretagne Afſtemning vedtoges det med 42 Stemmer mod 33, at Afſlutning af Forhandlingerne ſkulde finde Sted.